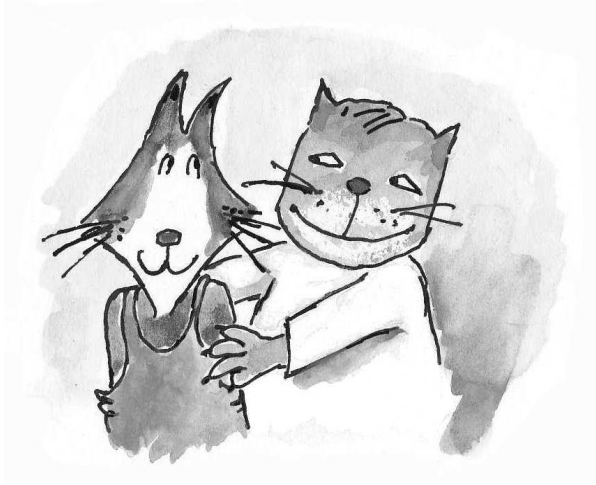


BIEP en BEKJE

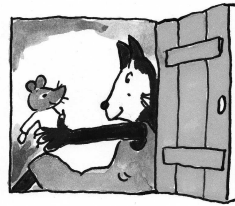
met botervisjes en
snorharensaus

Ineke Heijster



BIEP en BEKJE
met botervisjes en snorharen
saus

Voor Michou, Renske en Jelle



Copyright © 2015 by Ineke Heijster. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, opnamen of een andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijver.

Schrijver: Ineke Heijster

Coverontwerp en illustraties: Ineke Heijster

ISBN: 9789402129854

EVEN VOORSTELLEN

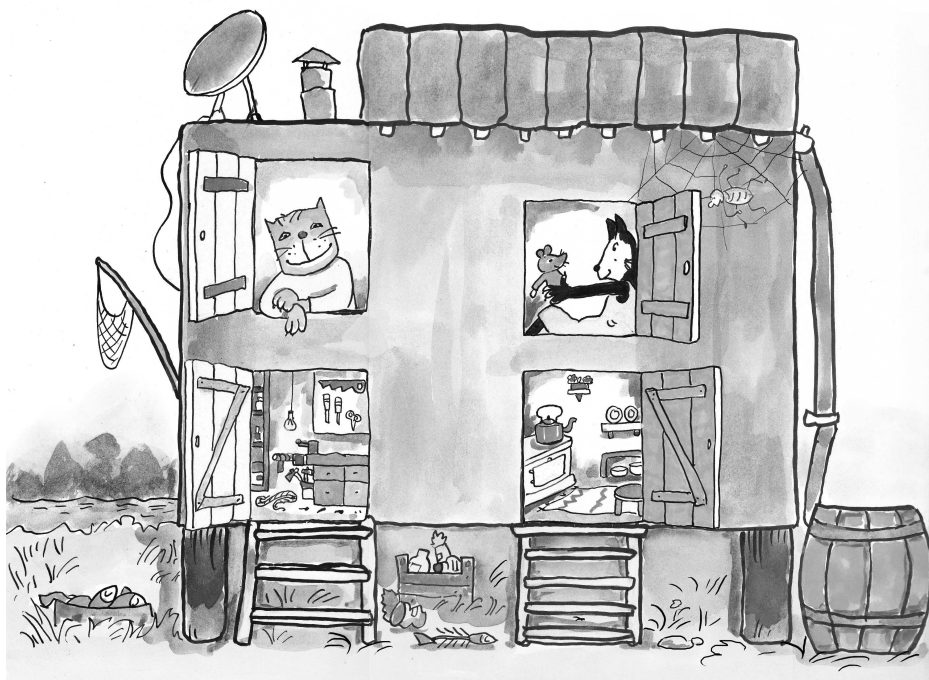
De verhaaltjes in dit boekje gaan over Biep en Bekje en hun vrienden. De dikkerd is Bekje en de dunne kat met zwarte lange oren is Biep.



Ze hebben hun huisje zelf gebouwd, want Bekje kan goed timmeren en Biep heeft een naaimachine en knutselpullen.

In het huisje hebben ze allebei een eigen kamer en keukentje en ze gaan bij elkaar op bezoek wanneer ze maar willen.

Zo, nu weet je al een beetje wie Biep en Bekje zijn. O ja, Bekje heeft een neef. Die neef heet Murk en hij heeft een grote motorbril en een riem om zijn middel. Een huisje heeft Murk niet, hij zwerft maar wat rond en doet precies waar hij zin in heeft. Meestal is dat muizen vangen! Bekje is dol op zijn neef, maar Biep niet.



Ze vindt Murk onuitstaanbaar! Want hij plaagt haar graag en laat keiharde boeren met zijn bek open en het allerergste; hij zit aan haar muizen! Dat vindt ze niet leuk, want ze is lid van de Muizen Partij met de strijdkreet; muisjes hebben óók een hartje. Als Biep tegen Murk zegt, dat ze van muizen houdt, antwoordt Murk: 'Ik houd óók van muizen! Ze zijn om op te vreten!' En wil je nu nog meer weten? Moet je nu maar snel gaan lezen!

OP JACHT

‘Je bent pas een echte kat als je muisjes vangt,’ zegt Murk, terwijl hij zijn borst op zet en zijn duimen stoer achter zijn riem steekt.



Bekje kijkt beteuterd naar zijn stoere neef.

‘Ik ben al lang niet meer op muizenjacht geweest,’ zegt hij.

‘Dat heb ik Biep beloofd, want muizen zijn haar vriendjes, dus durf ik er niet meer op te jagen....’

Murk wijst met zijn poot naar Bekje. 'Jij laat je door Biep op je kop zitten, watje. Ga vannacht mee op muizen jacht, als Biep slaapt, dan ziet ze het niet.'

Even staat Bekje nog te twifelen. Hij moet kiezen tussen de belofte aan Biep, of met zijn stoere neef mee gaan. Dan haalt hij diep adem, steekt zijn borst vooruit, net zoals Murk en zegt: 'Oké, ik ga mee.'

Zodra de maan aan de hemel staat, sluipen Bekje en Murk het bos in.



‘We gaan naar het Braampad,’ fluistert Murk. ‘Want daar zitten de meeste muizenfamilies.’

De bomen staan donker te kijken naar wat die twee snuiters van plan zijn. Dieper en dieper sluipen ze het bos in.

‘Mijn maag begint al te knorren,’ fluistert Murk. Dan staat hij plotseling stil, zodat Bekje tegen hem op botst.



Ze zijn bij het eerste muizenholletje.

‘Moeten we aanbellen?’ fluistert Bekje. Murk tikt op zijn voorhoofd. ‘En dan? Dag mevrouw, wij komen u even oppeuzelen, als u het goed vindt. Muisjes zijn niet dom hoor.’

‘Hihi, sorry neef,’ proest Bekje gesmoord. ‘Maar ik moet er weer even in komen.’

‘Let dan maar goed op en doe geen stomme dingen, zoals aanbellen.’

Murk stelt zich verdekt op naast de deur van het muizenholletje en na even te hebben nagedacht mompelt hij:

‘Misschien is het tóch wel een goed plan.... Jij belt aan...dan doet de muis open... je zegt dat je verdwaald bent en dan...’

‘Welke muis zou er open doen?’ onderbreekt Bekje hem.

‘Wat maakt dat nu uit.’ Murk krabt aan zijn billen, waar het begint te jeuken.

‘Nou,’ weifelt Bekje, ‘is het de papa muis, de mama muis, of een van de kinderen muis. Dat is wel een verschil. Muizenkindertjes oppeuzelen vind ik zielig, al zijn ze natuurlijk wèl malser...’

‘Schiet op, sta niet zo te treuzelen,’ gromt Murk. ‘Bel aan!’

‘Maar...,’ aarzelt Bekje, ‘als ik zeg dat ik verdwaald ben, hoe gaat het dan verder?’

Murk laat een hele diepe zucht horen en een scheet, voor hij antwoordt: ‘Dan komen ze het hol uit om je de weg te wijzen, oliekoek!’

‘O,’ gniffelt Bekje. ‘En dán grijpen we de muis.’ Hij salueert naar Murk en grinnikt: ‘Begrepen muizenpiraat hoofdman!’

Meteen drukt hij op de bel van het muizenholletje.



Achter het raampje flitst een lichtje aan.

Het slot van de deur knarst en langzaam gaat de deur op een kier open.

‘Goede avond,’ zegt Bekje. ‘Ik ben verdwaald. Komt u even naar buiten om mij de weg te wijzen?’

Door de kier staren twee oogjes hem wantrouwend aan. Daarna klinkt een piep fijn stemmetje: ‘Pap! Een oranje dikke kat staat voor de deur en hij zegt dat hij de weg kwijt is!’

Bekje wacht geduldig af. Dan hoort hij vanuit het muizenholletje roepen: ‘Is die rooie de weg kwijt? Laat me niet lachen! Een kat is nooit de weg kwijt. Ik kom wel even.’ De deur gaat wijd open en daar staat een grote grijze muis met een rond bord op een stok in zijn poot.

Bekje deinst achteruit, want vanaf het bord kijkt Biep hem streng aan.

‘Goed hè?’ zegt de papa muis, verscholen achter het bord. ‘Gekregen van onze weldoenster. Alle muizenfamilies hebben zo een bord en weet je waarom?’